

Sygn. akt VI Gz 328/15

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: st. asyst. sędziego Karolina Sitek-Pelc

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2015r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: Ł. B.

przeciwko: B. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 19 października 2015r., sygn. akt V GNc 761/15;

postanawia:

1. oddalić zażalenie,
2. orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że powód w pozwie uzasadniając właściwość miejscową sądu w Tarnobrzegu powołał się na treść art. 34 kpc, jednakże nie przytoczył okoliczności faktycznych zgodnie z którymi uzasadniona miejscem wykonania umowy tj. spełnienia świadczenia pieniężnego w siedzibie powoda byłaby właściwość w/w sądu. Tym samym Sąd przyjął, że brak jest podstaw do uznania aby wolą powoda było wytoczenie powództwa przed sąd według właściwości miejscowej przemiennej. Nadto dodał, że powód nie wykazał, iż pozwany wyraził zgodę na dokonanie zapłaty na umiejscowiony w określonym banku rachunek wierzyciela. W konsekwencji powołując się na treść art. 27 kpc sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu, biorąc pod uwagę, iż pozwany ma miejsce zamieszkania w N..

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł powód. Postanowieniu zarzucił:

- naruszenie art. 200 § 1 kpc poprzez jego błędne zastosowanie i stwierdzenie swej niewłaściwości oraz przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu podczas gdy sądem właściwym jest Sąd Rejonowy w Kielcach;
- naruszenie art. 34 kpc w zw. z art. 454 kc poprzez jego niezastosowanie i nieprzekazanie sprawy Sądowi właściwemu miejsca wykonania umowy, a więc Sądowi Rejonowemu w Kielcach;

- mający wpływ na treść zaskarżonego postanowienia błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że powód nie wykazał przesłanek dla których uzasadnione było przyjęcie właściwości miejscowej Sądu na podstawie art. 34 kpc, a tym samym, że brak jest podstaw do przyjęcia, że wolą powoda było wytoczenie powództwa przed sąd właściwy według przepisów o właściwości miejscowej przemiennej;

- mający wpływ na treść zaskarżonego postanowienia błąd w ustaleniach faktycznych poprzez przyjęcie, że strony nie umówiły się co do miejsca spełnienia świadczenia, a więc co do konieczności zapłaty na rachunek bankowy powoda.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Kielcach oraz

o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powyższego powód wskazał, że Sąd Rejonowy powinien był sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Kielcach skoro odnotował, iż

w fakturze załączonej do pozwu wpisano, iż zapłata winna nastąpić na rachunek bankowy w S., a nie przechodzić na przepisy o właściwości miejscowej ogólnej.

W odpowiedzi na zażalenie powoda pozwany, pismem z dnia 19 listopada 2015r., wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. Pozwany podniósł, że z treści pozwu, ani załączonych dokumentów nie wynika jakoby strony ustaliły, iż miejscem płatności będzie S.. W przypadku kiedy powód, uzasadniając właściwość miejscową sądu powołuje się na właściwość przemianą z art. 34 kpc winien wykazać, iż druga strona wyraziła zgodę na wskazane przez powoda miejsce wykonania umowy (tutaj zapłatę w S.). Skoro powód powyższego nie wykazał rozstrzygnięcie Sądu I instancji zdaniem pozwanego należy uznać za prawidłowe.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Właściwość przemianą polega na tym, że miejscowo właściwy w określonej kategorii spraw jest zarówno sąd właściwości ogólnej, jak i sąd określony w przepisach art. 32-37 kpc, a wybór sądu, przed który ma być wytoczone powództwo należy do powoda.

Po wniesieniu pozwu podlega badaniu przez przewodniczącego odnośnie spełnienia wymogów formalnych w celu ewentualnego wezwania do usunięcia braków w trybie art. 130 kpc., rozważenia, czy nie zachodzi potrzeba skierowania sprawy na posiedzenie niejawnie w celu wydania postanowienia dotyczącego właściwości sądu stosownie do art. 200 kpc., a także, w jakim trybie sprawa powinna zostać rozpoznana, czy nie podlega ona rozpoznaniu w postępowaniu odrębnym i czy nie zachodzi podstawa do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym (art. 201 kpc.). Zarówno w orzecznictwie jak i doktrynie przeważa stanowisko, że powód wytaczając powództwo przed sąd inny niż wyznaczony miejscem zamieszkania czy siedzibą pozwanego, powinien w pozwie podać okoliczności uzasadniające właściwość sądu według przepisów o właściwości przemiennej (komentarz do art. 31 kpc. [w:] J. Bodio i inni, Oficyna 2008, wyd. III).

Stosownie do treści art. 34 kpc powództwo o odszkodowanie z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy można wytoczyć przed sąd miejsca jej wykonania.

Powód we wniesionym pozwie uzasadniając właściwość miejscową sądu w Tarnobrzegu wskazał wprost na przepis art. 34 kpc w zw. z art. 202 kpc, argumentując, iż w realiach sprawy miejscem wykonania umowy tj. miejscem gdzie miała być dokonana zapłata jest T..

Według Sądu Okręgowego powyższy sposób uzasadnienia właściwości przemiennej przez powoda co do zasady (samego sposobu) należy uznać za prawidłowy, wystarczający do dokonania należytej jego oceny. Sąd nie podziela

argumentacji Sądu I instancji, iż powód nie przytoczył okoliczności faktycznych uzasadniających właściwość przemienną z art. 34 kpc. Powód wyraźnie bowiem taką okoliczność wskazał. Według powoda o właściwości miejscowej sądu w Tarnobrzegu decydować miało miejsce wykonania umowy tj. miejsce gdzie miała być dokonana zapłata –T..

Powyższe obligowało Sąd do weryfikacji twierdzeń powoda , tj. czy istotnie miejscem płatności należności objętej pozwem był T..

Wbrew twierdzeniom powoda niniejsze nie wynikało z dołączonych do pozwu dokumentów. W fakturze VAT (k. 10) jako miejsce płatności wskazano Bank (...) oddział S., a S. nie leży we właściwości Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu. Również jeżeli przyjąć , iż niniejszy rachunek bankowy jako miejsce płatności nie wynikał z umowy stron, pozwany bowiem nie zaakceptował niniejszego ani wprost ani pośrednio przez czynności faktyczne – zapłatę, to również przyjęcie miejsca płatności stosownie do treści art. 454 kc – dług oddawczy – siedziba powoda – nie powodowała by właściwym był Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu. Również bowiem siedziba powoda znajdowała się w S..

Tym samym skoro powód okolicznością przez siebie powołaną nie uzasadnił w sposób właściwy, a przez to skuteczny, właściwości Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu, Sąd ten prawidłowo zastosował właściwość ogólną i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Nowym Sączu .

Nie można natomiast zgodzić się z argumentacją skarżącego, iż Sąd Rejonowy winien był – skoro odnotował, iż w fakturze VAT załączonej do pozwu jako miejsce zapłaty należności wskazano rachunek bankowy w S. – sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Kielcach jako sądowi właściwemu, albowiem to powód jest dysponentem procesu i to powód, nadto reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, dokonując wyboru i korzystając z możliwości wytoczenia powództwa według właściwości przemiennej winien właściwość tą należycie uzasadnić , kierując pozew do Sądu właściwego według podanych przez kryteriów. Tym samym to powód ponosi konsekwencję podanych w pozwie twierdzeń i wniosków.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc orzekł jak w sentencji.